

31-32). Уменията на гребенарската жена се допълват и от описанието на Скот Макфий: „...Наблюдавах как Гина пали сутрешния огън – ненужна церемония, тъй като нищо не се приготвяше на него. И докато се ядях отвътре, забелязах как селските кокошки идваха към нас... Те кълвяха тук и там и приближаваха все по-близо, докато накрая стигнаха до лагера ни. Една от тях, по-смела от останалите, стигна на една ръка разстояние от момичето, което седеше и шиеше до безполезния огън. В полусънното ми съзнание се чудя какво ли бе сложило момичето на земята, за да я примами..., когато изведнъж усетих едно бързо движение на ръката ѝ – толкова бързо, колкото движението на езика на хамелиона при хващане на муха – последва само едно приглушено кътване и птицата изчезна. А Гина продължи шиенето си, сякаш нищо не се бе случило. И през целия този ден от време навреме приглушените звуци издаваха присъствието на кокошката някъде в талигата. Звуците престанаха точно около час преди яденето, което се състоеше от варено пилешко месо” (Макфий 2007: 112).

За да се изхранят, градските цигани често използват най-лесния начин - набези и кражби в зеленчуковите и овощни градини и лозята. Казанлъшки “цигани и циганки зиме и лете всеки ден ги има на баира, градско землище. Какво правят там? Собствени ниви, градини, лозя ли обикалят? Копаят ли, сеят ли или екскурзии правят? Не и не. Те ходят в чуждите градини, ниви и лозя уж да берат сухи дърва за отопление, а заедно със сухите и зелени клони на разни овощни дървена, чупят и секат огради и колиби разрушават... Циганите и циганките са бедни и затова не ги преследват пъдарите” (Казанлъшка искра 1925).

Циганите обучават децата си да крадат докато са малки и активно ги използват в населените места. “От известно време наводнича града ни (Стара Загора - б.а.) малки катунарчета (циганчета), които денем бродят по домовете из кварталите и задигат обуца и други, а вечер по “стъргалото” под булото на просията бъркат в джобовете на живущите... В нашия град най-многолюдните улици, особено вечер, освен горните катунарчета, ги “красят” и големи такива, които проглушават публиката с песните си..” (Зора 1930).

В тоталитарното време „хулиганските прояви, незачитане на обществения ред, кражбите, скандалите и побоищата на публични места, проституцията и други не бяха чужди на някои от циганите” (Колев 2003: 101). През тези години всички представители на многочислените родове Ганакوفي и Трупови от общността на „градецките” цигани преминават през затворите. В Старозагорския – мъжете, а в Сливенския – жените. “Много